

Olen miekkonen matala,
pieni poika, pikkarainen,
aivan orpona oleva,
pehkon alla piileksivä.

Lähdin kulkemaan kujille,
tallustellen tanterille,
tienvierille vihre'ille,
vaeltelin viereen virran.

Tulin lähtehen lähelle,
puron pienen partahalle,
uida siinä mä uneksin,
sukellella sutjakasti.

Heti hetteeseen hypähdin,
jorpakkohon oikopäätä,
syvälle heti sukellin,
pohjaan asti puikkelehdin.

Oli syvällä syöverissä
vahva velho vetten alla,
joka kaulaani kuristi,
rutisteli runsahasti.

Mutta herkesi hetale,
raukesi näin rauhaisaksi,
kun tuon luotini lähetin,
osuvaksi otsaluuhun.

Johan rauhoittui retale,
pää sti otteen kaulaltani.
Niin mä pinnalle pelastuin,
elävänä ennätinkin.